

24. nedelja med letom - 17. september 2023

nedelja svetniških kandidatov

Sir 27,30 -28,7

Učitelj modrosti Jezus Sirah je svojo knjigo napisal v hebrejščini v Jeruzalemu med leti 180 in 171 pred Kristusom. Štiri petine knjige se nam je ohranilo v originalu, nedeljski odlomek pa je iz tistega dela, ki ga imamo samo v grškem prevodu avtorjevega vnuka, ki je hotel knjigo kakih 50 let pozneje narediti dostopno tudi Judom, ki niso znali več hebrejsko, kar je veljalo za večino tistih, ki so živeli v diaspori. Na prvi pogled odlomek kaže, kot da se pisec ukvarja samo s problemom povračila v smislu starozaveznega povračilnega prava: »Zob za zob, oko za oko.« Načela povračilnega prava so bile sicer razumljiva v času, ko je Izrael nastajal kot narod, saj bi drugače v okolju nomadskega rodu v Abrahamovem času, pa v času selitve iz Egipta in naseljevanja v Kanaanu, podlegel. Toda sčasoma je bilo treba to prerasti. Natančno branje pokaže, da gre pisec dlje: poleg povračila, ki bo dano za vsako dobro dejanje, je tudi opozorilo: »Če človek ... neprestano kuha jezo, kdo bo dosegel odpuščanje njegovih grehov?« Za Staro zavezo je to bilo nekaj popolnoma neznanega. Mojzesova postava tega ni poznala in šele tik pred koncem stare zaveze je začela prodirati misel o usmiljenju in odpuščanju. Naš odlomek je napoved tistega, kar molimo v očenašu: »Odpusti nam naše dolge kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom!«